

נתיב ההתמרה, הרצאת המדריך מס' 10.
מהדורת 1996 (מאנגלית: איתן)
19 באוגוסט, 1957 (ניתן במקור בגרמנית)

התגשמיות כזכר וכנקבה: מחזוריהן והגורמים להן.

אני מברככם בשם אלוהים, חברי היקרים. אני מביאכם ברכות.

בדרך כלל קשה להבין את המשמעות האמיתית של הלמידה שמלכות אלוהים נמצאת בפנים, בדיוק כפי שגם הגיהינום בפנים. אתם מתארים לעצמכם שזה מתייחס להלך רוח, ולכן למשהו שאינו מציאותי ולא ניתן לתופסו. אנשים מחשיבים כמציאותי רק מה שהם יכולים לראות ולגעת; מצבי רגישה לא ניתן לראות או לגעת. כשאנו מסבירים לכם שמחשבות ורגשות הם צורות, זה הופך להיות מעט קל יותר להבין שצורות אלה בונות ספירות תואמות. נופים, סביבה, בגדים או כל דבר אחר, נמצאים בהרמוניה או בחוסר הרמוניה עם כל דרגות הביניים. עם זאת, הסבר זה עדיין אינו יכול להבהיר כיצד כל זאת יכול להתקיים בפנים. בני אדם מאמינים שאין מקום בפנים לנופים וספירות וקשה ככל שיהיה להסביר זאת במילים, עדיין אני רוצה לנסות להובילכם לתובנות נוספות של מצבים רוחניים.

בדיוק כמו שזמן על האדמה שונה לחלוטין ממצאותו האמיתית ברוח, כך גם המרחב. ממדים מרחביים כמו מעל, מתחת, מימין או משמאל הם מושגים שאתם יכולים לתפוס בבית גידולכם הארצי, אך אינם קיימים בדרך זו במימד הרוחני. כשבני אדם שוללים מעצמם את גופיהם, הם הולכים פנימה אל העולמות הרוחניים, כי היקום כולו נמצא למעשה בתוך האדם. זוהי עובדה.

אולי תוכלו להבין את הרעיון אם אתן לכם דוגמא, גם אם אינה מספקת: חישובו על משקפת אופרה דרכה אתם מביטים מהקצה הלא הנכון, כך שהכל הופך להיות קטן מאוד, ואז תמונה קטנה זו תהיה המציאות על פי הבנתכם. עכשיו, אתם עשויים להעלות את השאלה כיצד היקום כולו, בגודלו העצום, יכול להתקיים בכל אדם. אענה לכם באופן הבא: עולמכם הארצי אינו המציאות הממשית, אף לא במובן צורני, סמלי; הוא רק השתקפות, תמונה במראה, השלכה של הממשי.

הגוף, בו שוכנת הרוח, גורם להפרדה. ברגע שנופל הקיר המפריד בגלל שעזבתם את גופכם, היקום, שקיים בכל אחד מבני האדם, מתאחד -- בתנאי, כמובן, שפיתחתם עצמכם רחוק מספיק להגיע לספירות בהן אין כבר כל נפרדות. ככל שנמוכה הספירה בה מוצאת עצמה הישות -- תהא זאת בכאן ועכשיו או בַּמְעַבֵּר (beyond) -- כך שורשית יותר על הפרדה להיות.

בגלל מגבלות הדיבור האנושי, כשמדובר בעניינים רוחניים, אני יכול לספק קווי מתאר גסים בלבד, שאינם יכולים להיות יותר מאנלוגיה. עם זאת, הם יכולים להובילכם למדוט על הרעיון שגן העדן והגיהינום וכל מה שביניהם, נמצאים בתוכם. מה שלימוד זה מתאר אינו מצב רגשי בלבד כפי שאתם בני האדם מדמיינים זאת, וגם אינו

משהו מופשט. כל מה שמופשט עבורכם הוא מוחשי ברוח; כל מה שחסר צורה עבורכם, הוא צורה ברוח, צורה הבנויה מחומר גבוה יותר. על הקושי הראשון, שיתכן ותפגשו בהבנה שהחומר הארצי בו אתם יכולים לגעת הוא רק תמונת מראה או השתקפות של היקום הנוכח באופן מלא בכל נפש אנושית, ניתן אולי להתגבר במידה מסוימת באמצעות מדיטציה על מילותי.

האם יש שאלה בנושא זה?

שאלה: כן. בקשר לרעיון הזה, אני רוצה לשאול על האטום שאינו נראה על ידי אף אחד. מדענים אומרים כי הוא היחידה הקטנה ביותר שניתנת לתפיסה במוח האנושי, מה שאומר שאין שום דבר קטן יותר. נאמרה ההצהרה, שאם בני אדם יכולים לבקע את האטום, הם יכולים להגיע עדי סודות היקום.

תשובה: כפי שהבנת נכונה, ביקוע האטום קשור לרעיון אותו ניסיתי לתאר, באופן בלתי מושלם למדי, שמה שאתם חווים כחומר הוא רק השתקפות של היקום בנפשכם. אולי פיזיקאי אטומי היה מבין זאת טוב יותר, כי הוא יודע מה בדיוק משמעות סדרי הגודל השונים. לומר שהאטום הוא הקטן ביותר, מתכוון, כמובן, שהוא הקטן ביותר במדדים אנושיים, הקטן ביותר שאתם יכולים לתפוס. ברוח, לעומת זאת, הקטן ביותר הוא גם הגדול ביותר. קשה עבורכם להבין זאת, אבל יש לכם אינטואיציה שהמושגים קשורים. כשנאמר שביקוע האטומים יחשוף את סודות היקום, לזאת מתכוונים. כל זאת פותח את הדלת במידה מסוימת; מרים מעט יותר את הצעיף.

עד עתה, אנשים הושפעו מהדוקטרינות של הכנסיות להאמין שהכל בחוץ: גיהנום מלמטה וגן עדן מעל. כשאנשים קוראים בכתובים שגן עדן נמצא בפנים, הם חושבים שהכוונה להלך רוח בלבד. אז הנה סתירה. הפיסיקה הגרעינית מטילה, למעשה, אור על הסתירה, שמגלה כי שניהם מדברים על אותו הדבר: שמצבים ריגשיים הם, למעשה, ספירות רוחניות הנמצאות בתוך האדם.

מעבר להתפתחות מסוימת, כל ישות רוחנית, מגיעה לשלב של טיהור בו היא מסוגלת להתמסר (surrender) לגאות השמימית, לפוגג עצמה ולהיטמע לתוכה. ויכולה גם לשחזר חוטים נוזלים אלה, כך שתהפוך שוב לישות של צורה ודמות -- אם כי מחומר כה עדין, שישויות שטרם הגיעו לדרגת התפתחות גבוהה, אינן יכולות לתפוס.

כל אחד יכול לחוות הד קלוש של תחושה מבורכת זו של היתוך לאחדות, בהילקחו אל תחושה עצומה של ברכה. אולי אתם יכולים לחוש כמה כיסופים יש בכם לפוגג את העצמי, לא רק באיחוד של אהבה, אלא גם בכל החוויות הגדולות של הנפש כשהיא מורמת גבוה וקרוב לאלוהים, בכל דרך שזה יכול לקרות, דרך הטבע, מוסיקה, מדיטציה, או פשוט כאשר נשימתו של אלוהים נוגעת באדם. אז אתם מרגישים באמת שגופכם מגביל אתכם, ואתם רוצים לפרוץ את הגבולות, כדי שתוכלו להתמסר לנחל ולהתערב בו. אולי מעולם לא חשבתם על כך במונחים אלה, אבל כנראה תאשרו שידעתם לפעמים רגשות כאלה.

ככל שהנפש פחות טהורה -- ואיני מתייחס למגרעות וחולשות בלבד, אלא גם לחרדות ולזרמים שאינם בריאים -- כך חושש יותר האדם מהתמסרות העצמי למרות כמיהתו לכך. ככל שהנפש רוחנית יותר, כך תבלום פחות את ההתמסרות. פילוסופיות אנושיות מסוימות תפסו זאת למעשה. באמצעות תובנה כזו, פילוסופיות אלו הגיעו למסקנה

שמצב זה הוא יעדה הסופי של האנושות, אך אין זה נכון. למרות היתוך והמסת האינדיבידואליות, תודעת האני (I-consciousness) אינה אובדת. שוב ושוב, כפי שכבר אמרתי, ישויות אלו תמצנה את החוטים הנוזליים וממצב הוויה טהורה תנוענה למצב עשייה. במצב עשייה יש להפוך לצורה שלמה והרמונית. ומאחר שאלוהים בורא -- כלומר, עושה -- תהליך זה מתרחש גם בו. המרכיב הפעיל של אלוהים שבורא, מתמצה שוב ושוב לצורה הטהורה והמושלמת ביותר. וכך המרכיב של אלוהים שפשוט קיים ותומך, אף הוא ממיס עצמו. עבורכם בני האדם, אלה מושגים קשים ביותר לשילוב בהבנתכם, אבל אני מקווה שמילותי יכולות להצית זיק של תובנה. ואולי הן אף יכולות לענות על שאלה שאחד מחברי היקרים שאלני פעם ולא ענית עליה באופן מלא בזמנו. האם אתה מבין?

תגובה : כן. בפילוסופיה הודית זה נאמר במפורש, עד כמה שאנו יכולים להבין זאת.

תשובה: כן. בו זמנית, אני מסביר סתירה הטבועה בהבנה האנושית. זה נוגע גם בנושא של דואליזם ומוניזם. אנשים שהיה להם ניסיון אלוהי במצב של הוויה, במצב של התפרקות, מניחים שזו האמת הבלעדית והסופית. אחרים, לעומתם, שחוו את אלוהים בביטוי האחר, כצורה, כבורא, מאמינים שזוהי האמת המוחלטת. הנה מקור הסתירה, ואני אומר לכם ששתי חוויות-האל נכונות באותה מידה.

על כל היבט אלוהי לכלול גם הוויה, אך לא תמיד, כי מדי פעם ביכולתה להיות מומסת. אין זה קורה שרירותית, אלא בקצב סדור, כמו אצל כל הישויות הגבוהות. היבטים אלה של אלוהים הם מה שאתם מכנים אישיותות (personalities).

שאלה: האם לזאת מתכוונים בשאיפה ובנשיפה של פראנה, המחוברת לנשימה שלנו בקצב מסוים?

תשובה: נכון בהחלט. והקצב שלכם יכול להיות מחובר אל הקצב הקוסמי.

שאלה: ולכן הפראנה והנשימה הן תפקודי החיים החשובים ביותר?

תשובה : נכון. תוכלו למצוא תובנות נוספות רבות כשתמדטו על מילים אלה.

ועכשיו, יקריי, כיון ויתכן שיש לכם שאלות רבות בעלות חשיבות כללית, ברצוני להמשיך בצורה של שאלות ותשובות.

שאלה: כסמכות שאת דעתה אני מחשיב ביותר, ההיית אומר שרצוי לאנשי המערב למדוט על הטיפה והקררון או על הקררון והמים, מה שמומלץ ביותר בתורה ההודית? או אולי אין זה נכון לאנשי המערב?

תשובה: איני יכול להכליל. זה תלוי לחלוטין בפרט. מדיטציה כזו יכולה להיות מפתח לאדם מסוים. עם זאת, אם מישהו נתן מדיטציה כזו לאדם שטרם הגיע לרמה מסוימת, או שהוא מסוג אופי שונה, המדיטציה לא תהיה לו לעזרה אמיתית. גם כאן יש להסתמך על אינטואיציה והשראה.

שאלה: אולי הוא יזדקק לתרגילי הרפייה?

תשובה: כן, נכון מאוד. זה תמיד תלוי במהן בעיותיו של האדם. לעולם אין להקצות מדיטציה בצורה נוקשה במקום להתחשב במהי בעייתו של האדם. מעל לכל השאר, היכן החסימות הפנימיות, המגרעות והחולשות? סכסוכי החיים הראשיים, מקורם תמיד משם.

שאלה: מי שמושרשים חזק מדי בחומר ויש להם מזלות אדמה רבים במפתם האסטרולוגית, יכולים להתמודד עם מדיטציה מסוג זה טוב יותר מאנשים שיש להם יותר מזלות מים או אש. היכן שיש יותר מדי אוויר, מים ואש, מדיטציה זו לא תהיה נכונה. האם זה נכון?

תשובה: כן, זה נכון מאוד .

שאלה: האם אני יכול לשאול את השאלה הבאה: התפיסה והתורה הרגילה היא שההתגשמויות (incarnations) משתנות מהתגשמות כזכר לנקבה ולהיפך. התוכל להבהיר נקודה זו עבורי?

תשובה: באופן בסיסי, כל ישות היא או זכר או נקבה, וברוב ההתגשמויות הישיות עוקבות אחר טבען הבסיסי. עם זאת, במקרים מסוימים יש צורך להתנסות בהתגשמות במין האחר. תן לי להסביר: לפני הנפילה -- ההיפרדות מאלוהים -- כל הישיות היו מאוחדות, מקיפות בתוך עצמן את ההיבט הפעיל וגם הקולט, היינו זכר ונקבה. כולכם יודעים שבסופו של דבר חייב לקרות איחוד, והחצאים הנפרדים יתחברו וייצרו ישות אחת. זה קורה רק לאחר ההתגברות על הצורך להתגשם -- לעתים קרובות אף מאוחר הרבה יותר, כשהמרכיבים הגבריים והנשיים הפכו לאחד. הנפילה היא ההיפרדות מן האחד, מאלוהים, ובה בעת שבירה לשניים שאחריה פיצולים ופילוגים רבים נוספים. זה מסביר את מקורן של ממלכות בעלי החיים, הצמחים והמינרלים. שם הפיצולים נמשכים עוד ועוד לחלקים קטנים יותר ויותר.

זהו, עם זאת, הסבר נוסף. אני חוזר לשאלה שלך עכשיו. תארו לעצמכם את הישות האחידה, בה חלקי הזכר והנקבה משולבים בצורה של כדור -- אבל בבקשה אל תיקחו זאת באופן מילולי מדי. איני יכול להציג זאת בדרך אחרת, כי לו ניסיתי, לכם היו חסרים המושגים ולי המילים. צד אחד של הכדור הוא העיקרון החיובי, הגברי, האחר העיקרון השלילי, הנשי -- ואני מבקש מכם לא להתייחס למילה "שלילי" כשיפוט ערכי. היסוד הזכרי הוא הבורא, העיקרון החיובי, הפעיל. כשאלוהים, בתכלית של בריאה פעילה, ממוצה לתוך צורה, העיקרון הגברי נמצא בפעולה. העקרון הנשי, הקולט, הוא זה שממוסס עצמו, בונה וגדל לאט וברציפות. הוא קיים בטבע, כעיקרון האימהי שאינו בורא במאמר, אלא משפיע על הכל ברציפות, ושפשוט נח בהוויתו.

ניתן למצוא את שני העקרונות במגוון אינסופי בכל גילויי הבריאה. כתוצאה מכך, ניתן למוצאם גם בישויות התאומות המשולבות, בהן מוכלים גם הציר הזכרי וגם הנקבי. אלוהים ברא את שניהם בשלמות, כל אחד במהותו. לכן, אין זה נכון לעיקרון הגברי לקחת על עצמו תיפקודים נקביים ולהיפך.

חיזרו במחשבתכם שוב אל הכדור. צד אחד הוא העיקרון החיובי, הגברי, הצד האחר העיקרון השלילי, הנשי. כשהם מובאים לאחדות, שניהם פועלים בהרמוניה מלאה. כשהתרחש הפיצול, החצאים נפרדו לעתים נדירות בדיוק באמצע. השבירה היתה

תוצאה של ההיפרדות מאלוהים, וזו היתה אירוע כאוטי שאינו שייך לסדר המושלם של אלוהים. כתוצאה מכך, גם השבירה לא התרחשה באופן מסודר. לכן המשגה יכול היה להקצות, באופן שרירותי, לחלק הנשי מה שצריך היה להיות גברי, ולהיפך.

בהתפתחות שמוליכה את הרוחות חזרה לאלוהים, על הפיצול להתאזן: על מה ששייך לעיקרון הגברי, אך עבר לצד הנשי, להתגשם בצד הנגדי, כלומר, כגבר. ככל שהפיצול בלתי סדיר יותר, כך על הישות להתגשם לעתים קרובות יותר כגבר, כדי לכוון את האיזון המקורי. לו ידעתם כמה התגשמויות חייטם כזכר או כנקבה, הייתם יודעים באיזה אופן התרחש הפיצול שלכם. אני חוזר: כל ישות מייצגת באופן בסיסי או את העיקרון הזכרי או את הנקבי, וזה או האחר שולט בהוויתה. לא יהא זה הגיוני לנשית בריאה והרמונית להשתנות לגברי, כי שניהם אלוהיים וכל אחד בדרכו שלו, מושלם.

שאלה: האם אין על כולם לעבור את החוויה של מה זה אומר להיות אישה או גבר?

תשובה: לא, לא בהכרח. אם הפיצול התרחש בדיוק לאורך קו האמצע, ההתגשמות כמין השני לא תהיה נחוצה.

שאלה: האם יש ישויות שנפרדו בדיוק באמצע?

תשובה: לעתים רחוקות מאוד. אבל כפי שאמרת, יש פיצולים בהם הזווית אינה כה רחבה, היכן שהחריגות מקו האמצע קטנות יחסית, ונדרש פחות פיצוי. תכלית ההתגשמויות לסירוגין אינה לאסוף התנסויות. אם תמדטו על כך, יהא עליכם להבין שההתנסות ברוח, ההתפתחות הרוחנית לעבר שלמות, אין לה ולא כלום עם היות גבר או אישה, ובאופן אינטואיטיבי תרגישו מה אתם במהותכם, גבריים או נשיים. ההתפתחות תביאכם לשלמות כגבר או כאישה.

אלה שעליהם לעבור התגשמויות פיצוי בהן אינם נולדים לפי זהותם המינית המקורית, יכולים להיות מודעים לכך באמצעות מדיטציה. כמובן, יש לאסוף התנסויות, אך לא באופן שעל הישות הגברית המושלמת להפוך נשית או להיפך. להאמין בזאת היא טעות אנושית. בדיוק כפי שאלוהים מושלם/מת בהיבטיו/ה הגבריים והנשיים, כל אחד מהם כמות שהוא, מבלי שעליו/ה להחליף ביניהם, כל אחד בורא בהרמוניה בדרכו ובתפקודו שלו, כך הוא עם כל ישות אחרת. על הרמוניה והתנסות להיאסף ולהיות מובנות במהלך תהליך ההתפתחות, כדי להשיג בחזרה שלמות אלוהית.

שאלה: האם ההפרדה בין הנשי והגברי ממשיכה דרך כל מחזור ההתגשמויות? האם האיחוד האנדרוגני קורה רק בעולם הרוח?

תשובה: על האיחוד לקרות בעולם הרוח.

שאלה: האם הוא קורה רק כשאינן על הישות להתגשם עוד?

תשובה: רק אז. כל עוד נחוצות התגשמויות, האיחוד בצורה של התמזגות רוחנית אינו יכול להתרחש.

שאלה: האוכל לשאול שאלה מתורת הנסתר? היא העסיקה אותי במשך זמן רב. [כן]. האם זה קשור לסירוב ה- Makama שהפיצול נעשה בקבוצת הכוכבים של העיט?

תשובה: יש סימולטניות. רמזים ניתנו באופן רציף בכל הבריאה.

שאלה: הסברת לנו שמציאותנו היא ראי בלבד של המציאות האמיתית. איני יכול להבין זאת. כשאנו נוגעים בעץ, למשל, הקליפה היא כה אמיתית לנו. איכשהו איני יכול לתפוס למה אתה מתכוון. איני ממש שם, עדיין.

תשובה: אולי אתה וחבריך יכולים לדבר על זאת לאחר הפגישה וזה עשוי לעזור לך להגיע קרוב יותר להבנה. קשה להבהיר זאת באותה המידה שקשה להבין זאת, ואם אינך יכול לתפוס זאת היום, אין זה משנה. מאוחר יותר -- אולי בעוד שנה, שנתיים או חמש -- ישפך פתאום אור על הבעיה. יהיה לך שמץ של מושג, של תחושה, של מה זה אומר. מעבר לזה אף לא אחד יכול ללכת. אז, מילים אלה תשפענה עליך בצורה שונה מאוד.

כמובן, מה שאתה נוגע בו אמיתי או נראה לך אמיתי. כשאתה נוגע במראה, גם זה אמיתי. אתה מרגיש את המראה. הבה נניח שאינך יודע שהישות החיה המשתקפת במראה היא חמה ודם זורם בעורקיה, ולכן אינך יודע איך עובדתית היא נחוות במגע. אתה עלול להתבלבל בין תמונת הראי לאדם האמיתי. תאר לעצמך שמערכת היחסים בין שתי המציאויות דומה מעט לכך. אינך יודע איך כל דבר במציאות לה אינך מודע נחוה במגע, נראה לעין ונשמע לאוזן. עבורך, הקריטריון האולטימטיבי הוא נגיעה, שמיעה, או ראייה, כי אין לך בסיס להשוואה וחסרה לך תפיסה רוחנית גבוהה יותר.

שאלה: כשאדם מתגשם כנקבה, אבל שמרגישה עצמה גברית יותר, האם זה חטא כנגד ההתגשמות או אולי זו אינדיקציה למה שהסברת קודם לכן?

תשובה: לא הייתי אומר שזה חטא. כשאישה מורדת בנשיותה זו סטייה, ולו רק ברמה הרגשית. במרד זה כלול מרד נגד אלוהים, נגד הבריאה, נגד גורלה. וזה תמיד סימן שיש משהו שאינו בריא בנפש. בסופו של דבר הוא חייב להירפא. את האושר המושלם ניתן למצוא רק על ידי קבלה מלאה ואמירת הן לחיים שניתנו בהתגשמות, ומילוי כל תכלית שההתגשמות אמורה לשרת. על הצעד הראשון להיות מציאת יעודו של האדם, ידיעת משימתו, וזאת ניתן לגלות בקלות בנתיב זה. מי שאינו ממלא אחר גורלו, יהיה תמיד אומלל בתוך תוכו, סובל מבעיות, ומרגיש בלתי מוגשם גם כשהוא מצליח ועושה מעט טוב. למרבה הצער, אנשים אינם מסיקים את המסקנות הנכונות מאומללותם, שלמעשה היא מסר ממהותם העצמית שלהם. הם מייחסים את אומללותם לכל מיני נסיבות חיצוניות ומשערים כל מיני אפשרות למעט הודעה שמגיעה מהמקום העמוק ביותר בתוכם. כשאדם אומלל, עליו לדעת כי עד כה לא מילא את מלוא הפוטנציאל של ייעודו. כשיש בעיות, אין זה הגיוני לבטל את ביטוייהן החיצוניים בלבד; יש לחשוף את שורש הבעיה. יש למצוא באיזו מידה ממולאת משימת חייו של האדם והיכן הוא עדיין חסר במובן זה. זו התרופה היחידה לאומללות ולאי שביעות רצון מציקה מהעצמי.

שאלה: כיצד ניתן למלא את המשימה של פיתוח הגבריות או הנשיות הנכונים, כשהפיצול בו דנו אינו בשיווי משקל ולכן על אנשים לחיות בניגוד לטבעם הבסיסי מבלי שגרמו לזאת או היו מסוגלים לעשות משהו בקשר לזאת? קח לדוגמא אישה שבה כה הרבה גבריות, עד שאינה יכולה לפתח את נשיותה, או אולי רק בקושי רב.

תשובה: זו שאלה טובה, אבל אתקן אי הבנה. ההנחה שאנשים מוצאים עצמם בכל

מצב שלא באשמתם אינה נכונה. אין דבר כזה. הפיצול קרה בגלל ההחלטה שלהם בעת הנפילה, לפני זמן כה רב עד כי התודעה היומיומית אינה יודעת זאת עוד. הרוח זוכרת, למרות שאינה מאפשרת לזיכרון להגיע לפני השטח.

ככל שמדובר בשאלתך אני אומר זאת: אתם יודעים -- והפסיכולוגיה הכירה בכך -- שבכל הגברים יש אלמנטים נשיים ובכל הנשים אלמנטים גבריים. זה מופיע אפילו באסטרולוגיה, כפי שידידנו כאן יכול להעיד. גבר יכול להיוולד במזל נשי ועדיין להיות אדם בריא לחלוטין; כך גם אישה שנולדה במזל גברי. אם גבר בריא וממוזג/משולב (integrated) לחלוטין -- מה שאומר שהוא ממלא אחר גורלו בכך שהוא מתפתח באופן מקסימלי -- נטיותיו הנשיות לעולם לא תפרענה למלוא הפרישה של זהותו הגברית, ולהיפך. במקום זאת, הנטיות של המין האחר יאדירו וישלימו את פרישת האישי. לדוגמה, כאשר אלמנט גברי באישה הוא מטריד ובעייתי, היא אינה חיה במובן הרוחני המלא. אבל לאותו אלמנט תהיה השפעה תומכת ואפילו יהפוך לאיכות טובה חיובית, כשהאישה מפתחת עצמה מבחינה רוחנית. ככל שכך קורה, כך באופן הרמוני יותר כל זרם נפשי ונטייה יותכו והאישיות השלמה תגיע לדרגת מיזוג/שילוב גבוהה יותר. כאן הכל תלוי שוב אך ורק ברצונה החופשי של הישות.

אין זה מה שאדם מביא לחיים או מה שהשיג -- יתרונות או חסרונות, גורמים חיוביים או שליליים כשמסתכלים על זה מנקודת המבט האנושית -- שמכריע, אלא מה שהוא עושה עם זה. כשאתם הולכים בנתיבכם הרוחני בדרך האינטנסיבית ביותר, כל גורם מטריד, יהא פנימי או חיצוני, הופך ליתרון. כשאינכם עולים על הנתיב הרוחני, אפילו על יתרון להפוך לחסרון ולבעיה. במקרה זה המרכיבים הגבריים באישה יפעלו בסתירה, בהובלים לסכסוכים פנימיים גדולים שייצרו חוסר הרמוניה. הכל תלוי עד כמה רוצה האדם בהתפתחותו שלו. האם אתה מבין?

השואל: לא לגמרי. אבל אחשוב על זה. מה שיש לנו כאן הוא קיטוב מתמשך, אני מאמין.

תשובה: כן, אבל יש עוד.

שאלה: האם זה תהליך משלים, של להביא יחד את ההפכים?

תשובה: בדיוק כך. אתם יודעים שכל רכיב בתהליך הוא ניטרלי בעצמו. היותם במערכת יחסים יכול לפעול לטובה או לרעה, להיווצר בדרך הזו או בדרך ההיא, להזיק או להועיל. כשנראה שאלמנט גברי מעכב אישה, התפתחותה טמונה בטיהור, בהתגברות, בריפוי ובמיזוג. שינוי זה ניתן להשגה רק באמצעות החלטתה המודעת ללכת בדרך זו. יש לה הבחירה לא לעשות דבר בקשר לזאת או ללכת בנתיב הטיהור. לא היה זה במקרה, שהפיצול נעשה כה לא סדור. זה קרה כתוצאה מרצונו החופשי של האדם, או, ליתר דיוק, מהבחירה ללכת בכיוון שנראה הנוח ביותר אז. לכן על ההתפתחות בחזרה לאלוהים להיות מורכבת מכיבוש הקשיים שהאדם יצר בתחילה.

שאלה: האם זה מתייחס לבעיה של אשת הקריירה?

תשובה: כן.

שאלה: האם בכלל אפשרי, שבהתגשמות עלולה להתרחש טעות טכנית?

תשובה: לא, לא. אין זה אפשרי.

שאלה: פגשתי אנשים שהיו נשיים לחלוטין במובן הטוב של המילה ועדיין חיו כגברים. לשאלתי אין שום קשר להומוסקסואליות. אני מעוניין במשמעות הרוחנית, לא הפיזית.

תשובה: מקרה כזה יכול להיות תוצאה של קארמה שאינה קשורה בנושא בו אנו מטפלים, או אם כן, זהו קשר עקיף בלבד. אם אדם צבר בהתגשמות קודמת קארמה רבה בהתנהגות פוגענית כלפי מינו שלו (או שלה) -- ולא ניכנס לפרטים -- על אישה להתגשם כגבר, ולהיפך. יש לסבול זאת.

שאלה: האנשים אליהם אני מתייחס לא סבלו כלל, הם היו אפילו מאוד מאושרים.

תשובה: קודם כל אין על הקארמה להיות קשורה תמיד בסבל. קארמה היא גם הטוב; זה אומר פשוט סיבה ותוצאה. אבל במקרה זה, אין זה כך. למרות שאינך רואה את הכאב או את הבעיה שבזה, האמין לי, חיים מסוג כזה אינם קלים.

שאלה: מה אם כן המקרה של הרמפרודיטים, היכן שגם ניתן להבחין בין סוגים נשיים וגבריים. רשומות מדעיות, אני מאמין, מצביעות על קיומו של אנדרוגינוס מושלם אחד בלבד, שהיה חצי אדם וחצי אישה. אולי אפילו יחס זה לא היה מושלם לגמרי.

תשובה: הבאת שאלה מעניינת מאוד שיכולה לספק מפתח. המדע כבר מצא דברים רבים שיכולים היו לספק מידע, לו רק יכול היה המדע לחבר את התוצאות עם שאלות היסוד של הבריאה.

הסיבה לכך שעל התגשמות כואבת כזאת להתרחש היא תמיד קרמית. שורשיה המדויקים זקוקים להסבר מרחיק לכת אותו אין אנו יכולים לתת בשלב זה. עם הזמן, אולי באמצעות דוגמאות והסברים מסוימים, תבינו טוב יותר אילו נסיבות יכולות לגרום להתגשמות כזאת לקרות. אבל אין יכולה להיות כל שגיאה.

שאלה: האם אין שום שגיאה מכל סוג בבריאה? האם זו חסיונות של מאה אחוזים?

תשובה: בהחלט כן.

קריאת ביניים: הסיבה לכל אסון היא שיקויים שוב החוק.

תשובה: בדיוק כך.

ברוב המקרים, כשתאוריות אנושיות על הבריאה סוטות וסותרות זו את זו, כל אחת מהתיאוריות הסותרות יכולה להכיל גרעין של אמת. זה נוגע גם לשאלה האם התגשמויות מתרחשות לסירוגין כזכר ונקבה כנגד ההנחה שיש רק ישויות גבריות ונשיות ואין החלפה. אותו הדבר תקף לנטייה האנושית ללעבוד את אלוהים כאדם לעומת לחוות אותו מומס (dissolution) וחסר צורה. אנו יכולים לשים לב שוב ושוב שכשמדובר בשתי דעות שונות, יש תמיד גרעין של אמת העומד בבסיס העמדות הסותרות לכאורה. ככל שמדובר בהתגשמויות גבריות ונשיות, אתם יכולים להבין כי שניהם צודקים. אם תמדוט על כך, חברי, ותשקול כל שלמדת והיכרת, ובנוסף תחשוב

על ההקבלות (parallels) הרבות המצביעות לעבר אמת זאת, תגיע לראות שהיא חייבת להיות כך, ואינה יכולה להיות שונה. כרגיל, מילים אינן מספיקות; קשה לאלץ את המושגים אל תוך שפתכם, כה לאין שיעור קשה. על מנת להבין על מה באמת אני מדבר, עליכם, בחשיבות עליונה, לא להאחז במשמעות המדוייקת של מילה אלא לקחתה במשמעות הרחבה יותר שלה ולחבר את הידע שלכם עם רגשותיכם. אז תגדל בכם תובנה, עבודה מילים אינן יכולות להוות תחליף.

שאלה: מעט מאוד נכתב על דברים אלה. עלינו, בעזרת הדרכה, להגיע להכרות משלנו. האין זה כך?

תשובה: אבל בתחומים השונים של מדעי הרוח -- וגם במקומות אחרים -- יש רמזים והקבלות שיכולים להיות מחוברים לפילוסופיות הרווחות וגם ללימוד שניתן כאן. רק כשתחברו את הידע וההרגשה, תקבלו תובנות מקריאת ספרות ופילוסופיה בהשראה.

שאלה: אני רוצה לשאול שאלה אחרונה הנוגעת לנושא זה. עלי להגיע למסקנה שהצמיחה הרוחנית המתמשכת של ישות אינה תלויה בכך שגוף הוא זכרי או נקבי. העיקרון הבסיסי של הגבר ממשיך גם בהתגשמותו כאישה. הנשיות הזמנית אינה משנה את העובדה שהוא גבר. אני מאמין שזו אמת חיונית.

תשובה: כן, אך זה תמיד תלוי במה שבני האדם עושים בחייהם ובאיך הם משתמשים בתנאים שקיבלו -- בקשיים, כמו גם במה שהופך את חייהם לקלים או יפים יותר.

שאלה: האם ישנם שני סוגי מדיטציה, הפעיל מבחינה רוחנית והרגשי יותר? לדוגמא, מדיטציה על "הַרְפוּ וְדַעוּ כִּי-אֲנִי אֱלֹהִים", בלי לחשוב, פשוט לאפשר לעיקרון הנצחי של אלוהים לחדור לתוך הנפש? האם זה נכון?

תשובה: נכון בהחלט. שוב, יש הקבלה למה שדברנו עליו קודם לכן. אפילו בצורות מדיטציה אנו מוצאים עקרונות גבריים ונשיים. האחד הוא פעיל אינטלקטואלית ומעורב עם מחשבה, לכן גברי; השני רגשי וזורם, ולכן נשי. שניהם חשובים. בשלב התפתחותי מסוים אחד מהם יכול להיות מודגש ובזה שאחריו האחר, עד שאיזון ואיחוי יכול להתרחש גם בזאת. סוג המדיטציה שיש לרוב לתרגל הוא זה אותו אתם מוצאים כקשה יותר, כי זה מצביע על כך שהאיכות שיש לתרגל חסרה למיזוג הסופי.

שאלה: שמעתי שעל פי כמה תורות מזרחיות אדם יכול להתגשם שוב לתקופת חיים מהעבר. האם זה נכון?

תשובה: לא, אין זה נכון.

שאלה: הנטייה המטפיסית בתוך אדם היא מתנת האל, כי דרכה יש לו ההזדמנות להתקרב לאלוהים, ובלבד שהחיפוש נערך בחריצות. האם אנשים שבחרו נטייה כזאת 'רכשו' אותה בהתגשמות קודמת או שיתרון זה ניתן להם כמבחן? ואם לא ישתמשו בכשרון, הוא לא יינתן להם בהתגשמות הבאה?

תשובה: אלו שתי שאלות משולבות ואענה עליהן אחת אחת. באשר לחלק הראשון של שאלתך: שני המצבים מתרחשים. כאשר מישהו עבד ונלחם לחיבור מטפיסי, הוא (או היא) יעלה פירות לחיים הבאים. תוכל לשים לב לזאת גם במפות האסטרוולוגיות

של אנשים. הכשרון יכול להיפתח בקלות במקרה אחד, בעוד אדם אחר צריך להיאבק כדי לרכשו. אם הוא או היא עושה זאת, אולי בחיים הבאים הכל יפתח ללא כל קושי.

ישנם גם מקרים בהם הנטייה המטפיזית משמשת כמבחן, בו מוצעת התנסות במציאות מטפיזית שתכליתה לקדם התפתחות מואצת. זה עשוי לקרות באופן הבא: ייתכן שמישהו השיג יתרונות מסוימים בתקופת חיים שלא היתה בהכרח מחוברת למתנה לרוחניות. כשישיות זו נכנסה לעולם הרוח, היתרונות שהושגו יתארגנו בדיוק בהתאם לחוק. כשנדונה ההתגשמות הבאה -- כל התגשמות מתוכנתת בקפידה, ולעתים קרובות, במיוחד משלב מסוים והלאה, האינדיבידואל יכול להשתתף בתכנון -- ההחלטה כיצד ליהנות מהפרות של היתרונות מהחיים האחרונים בהתגשמות הבאה, מופקדת בידי האינדיבידואל. אם כי ישות מסוימת, ייתכן ולא השיגה בעבודתה את החסד של פתיחה רוחנית, הוא או היא יכול לרצות שתהא חוויה מטפיזית בחיים הבאים על בסיס יתרונות העבר. כשלא יצא יתרון חיובי והוא יוצר את היכולת לחוות רוחנית, אין על החוויה להגיע באמצעות מאבק מוצלח לפתיחת הקשר הרוחני. כפי שאדם אחד יכול לבקש בריאות טובה ואחר שגשוג, כך יכול אחר לבקש הזדמנות מהירה להתקדמות רוחנית, לאחר שכבר הגיע להבנה שבנוחות הזמנית של החיים עלי אדמות יש פחות עניין בהשוואה לאושר של עלייה רוחנית.

לפיכך, הישות שמקבלת את ההחלטה לגבי ההתגשמות הבאה היתה אומרת, "איננו יכולים לתת לך פרישה ללא מאמץ של הרוח. על בסיס היתרונות, נוכל לעומת זאת, לעזור לך, כך שבהתגשמותך הבאה תוכלי לממש את רצונך החופשי כדי לנצל את ההזדמנויות שהוצעו לך בכיוון זה. על ההחלטה להתבצע על ידך, עליך לנצל במאבק, כדי שתוכל להגיע לברכה של שחרור רוחני". זה, אם כן, שונה מהמקרה הראשון.

ועכשיו לחלק השני של שאלתך. כמובן שזה כך. כשלאדם יש ההזדמנות ללכת בנתיב זה ואינו מנצל זאת, על הדלת להתנסות הרוחנית יהא להיות סגורה במשך זמן ארוך למדי. איני צריך לאשר זאת. אם תחשבו על כך, תבינו שאין זה יכול להיות בכל דרך אחרת. האדם אינו מנצל את האפשרויות להגיע למטרה נפלאה זו, מאילו סיבות שתהיינה -- עצלות, אהבת נוחות, יהירות או בושה -- כל אלה יגרמו לו או לה לחוש שבלתי אפשרי להיפתח. כשזה המקרה, מגרעת אישית תמיד אחראית, לא משנה עד כמה גדולה ההונאה העצמית. על מגרעות יש להתגבר, במיוחד אלה הנועלות הדלת לנתיב הרוחני. לכך חייבות להיות השלכות. אדם כזה יצטרך להילחם יותר לפתיחה רוחנית; ההתגברות תהפוך קשה יותר ולעולם לא תפחת בשל העיכוב. זה הוא רק עיכוב. התנסות הרוח אינה ניתנת בסופו של דבר למניעה.

כן, יקירי, אני יודע שאינכם אוהבים לשמוע זאת. אף לא אחד, שלא נלחם כבר בחלק גדול מהדרך, אוהב לשמוע זאת. ובכל זאת, זו הדרך. ואני אומר לכם, אכן אין זה בלתי צודק. על האושר הגדול והגבוה ביותר שאדם יכול להשיג -- התפתחותו שלו -- יש להילחם. ואם אתם מקבלים עזרה עד למידה של היותכם מודרכים, ועדיין אינכם עושים כמיטב יכולתכם, על סיבה ותוצאה -- עליכם להודות -- לעבוד בהתאם, וכך צודק ונכון שיהיה.

שאלה: בקשר לעקרונות הנשיים והגבריים, האם נכון שגם תקופות היסטוריות יכולות להיות נשיות או גבריות?

תשובה: כן, זה נכון. השפעות כאלה באות לידי ביטוי בתקופות שונות. ישויות

רוחניות מסוימות עובדות באופן חזק במיוחד בהקשר זה. כמו כן, מחזורים כאלה נשלטים על ידי החוק הרוחני כי זה לטובת התפתחות האנושות.

שאלה: האם זה נכון, שלמשל המאה העשרים מביאה את המרכיב הנשי יותר לחזית?

תשובה: כן, זה נכון מאוד. זה משרת גם את התנועה ההכרחית של איזון.

שאלה: ההרצאה היום קרובה מאוד ללבי. ונראה שאתה מתקשה להתבטא דרך המתקשרת. מדוע זה כך?

תשובה: הקשיים אינם נמצאים במשמעות של מילותי; הם עוברים במידה מסוימת פנימה. אתה אולי תופס יותר בעיתיות משאכן ישנה. אני מסוגל לעבור פנימה. כמובן, אנו מתמודדים עם מושגים כה קשים כך שאין זה קל לחדור למתקשרת. כל זה זר לה, וגורם, כמובן, למכשולים שעלי לעקוף.

שאלה: כשאדם מת והרוח נכנסת מחדש אל הספירות שמעבר, האם כניסה זו מלווה תמיד בכאב?

תשובה: לא.

שאלה: אתה מתכוון שלא בהכרח?

תשובה: לא, בכלל לא. ישנם מקרים רבים בהם זה ממש אינו המקרה.

שאלה: האם חזרה חסרת כאבים היא חסד המושג במאמץ?

תשובה: הייתי מתאר זאת כסיבה ותוצאה -- או כחסד. זה יכול להיות שניהם, זה יכול להיות כשרון שבא לידי ביטוי בדרך זו, או התוצאה של גורם שנוצר באופן עצמי באמצעות דרך חיים מסוימת.

שאלה: כשאדם שחטא מתחרט בלבו באמת ובתמים ומנסה לתת פיצוי ולהטיב עצמו, האם עדיין עליו לקבל את ההשלכות?

תשובה: לא. כשאדם מתחרט באמת ועל ידי התפתחות מתגבר על המגרעת שגרמה לחטא, החטא נמחק. כל קארמה ניתנת למחיקה. וזה רלוונטי אף יותר למשהו שגרמתם בחיים אלה.

ועכשיו, יקיריי, אני חוזר, בתיתי ברכות אלוהים לכל אחד מכם. לו אהבתו תחזקכם, תפתחכם ותדריככם לצמיחה רוחנית, כך שתהיו ילדי אלוהים שמחים יותר ויותר.

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי